

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 29.09.1964, sp. zn. 2 Cz 68/64, ECLI:CZ:NS:1964:2.CZ.68.1964.1

Číslo: 59/1964

Právní věta: Ve zcela výjimečných případech, hodných mimořádného zřetele, může rozhodčí orgán nebo soud zvýšit jednorázové úrazové odškodnění nad maximální částky uvedené v první větě § 31 vyhl. č. 7/1962 Sb., bez ohledu na základní počet bodů zjištěný lékařem.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 29.09.1964

Spisová značka: 2 Cz 68/64

Číslo rozhodnutí: 59

Číslo sešitu: 9-10

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Náhrada škody, Pracovní úraz, Ztížení společenského uplatnění

Předpisy: 150/1961 Sb. § 9 7/1962 Sb. § 31

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 59/1964 sb. rozh.

Ve zcela výjimečných případech, hodných mimořádného zřetele, může rozhodčí orgán nebo soud zvýšit jednorázové úrazové odškodnění nad maximální částky uvedené v první větě § 31 vyhl. č. 7/1962 Sb., bez ohledu na základní počet bodů zjištěný lékařem.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu z 29. září 1964, [2 Cz 68/64](#)).

Žalobce se dožadoval odškodnění pracovního úrazu, který utrpěl dne 10. 5. 1960, když na něho spadl kámen a způsobil mu těžké zranění páteře.

Okresní soud v Karviné vyslovil mimo jiné povinnost žalovaného podniku zaplatit na jednorázovém úrazovém odškodnění úhrnnou částku 51 500 Kčs.

V odvolání do tohoto rozsudku uplatňoval žalobce, že přiznané jednorázové odškodnění je nepřiměřeně nízké.

Krajský soud v Ostravě rozsudek soudu prvního stupně potvrdil.

Nejvyšší soud rozhodl ke stížnosti pro porušení zákona, podané předsedou Nejvyššího soudu, že

rozhodnutím krajského soudu byl porušen zákon.

Z odůvodnění:

Výše jednorázové úrazového odškodnění podle § 9 zák. č. 150/1961 Sb., které se skládá z náhrady za ztížení společenského uplatnění poškozeného a za bolest, která mu úrazem vznikla, je ve smyslu § 30 cit. zákona upravena v oddílu třetím vyhlášky č. 7/1962 Sb. Podle § 25 cit. vyhlášky se při stanovení výše odškodnění vychází z počtu bodů, jimiž lékař ohodnotil bolestné a ztížení společenského uplatnění podle tabulek č. 1 až 3 tvořících přílohu k cit. vyhlášce. Podle § 30 cit. vyhlášky může být náhrada za ztížení společenského uplatnění zvýšena až na dvojnásobek částky odpovídající základnímu počtu bodů zjištěnému lékařem (§ 30 vyhlášky). Celková výše jednorázového úrazového odškodnění nesmí podle § 31 cit. vyhlášky přesáhnout částku Kčs 40 000, z toho částka poskytnutá jako bolestné nesmí přesáhnout Kčs 12 000. Ve zcela výjimečných případech hodných mimořádného zřetele může rozhodčí orgán nebo soud jednorázové úrazové odškodnění přiměřeně zvýšit, a to nad uvedené nejvyšší výměry odškodnění. Z poslední věty § 31 vyhlášky č. 7/1962 Sb. vyplývá, že dohodou nemůže povinná organizace přiznat poškozenému vyšší částky než Kčs 12 000 za bolestné, Kčs 40 000 za ztížení společenského uplatnění a Kčs 40 000 za bolestné a ztížení společenského uplatnění dohromady. Rozhodčí orgán nebo soud však může v uvedených případech přiznat i částky vyšší, jde-li o případ zcela výjimečný, hodný mimořádného zřetele. Uvedená ustanovení nedávají, ani vzhledem k jejich smyslu, ani vzhledem k jejich znění a vzájemné souvislosti, oporu pro závěr, že zvýšení nad uvedené maximální částky je možné jen v rozsahu nejvýše možného dvojnásobku hodnocení ztížení společenského uplatnění ve smyslu ustanovení § 30 cit. vyhl. Ustanovením poslední věty § 31 vyhl. má být rozhodčímu orgánu a soudu umožněno, jde-li o výjimečný případ hodný mimořádného zřetele, aby přiznal náhradu vyšší bez ohledu na maximalizaci uvedenou v druhé větě § 31 cit. vyhl., a to bez jakéhokoli omezení. Opačný výklad by vedl k tomu, že v některých případech, u nichž se maximální částka nejvíce přiměřenou právě pro jejich výjimečnost, by zvýšení nad uvedené částky nebylo možné. Tak by tomu bylo např. při posuzování ztížení společenského uplatnění u nemocí z povolání uvedených pod položkami 12 b), 20 a 28 a) a b) tabulky 3, tvořící přílohu vyhlášky č. 7/1962 Sb. V těchto případech může totiž základní ohodnocení činit až 2 000 bodů, takže dvojnásobek by činil Kčs 40 000 a ustanovení věty třetí § 31 vyhl. by nepřicházelo vůbec v úvahu.

Při opačném posouzení věci porušily soudy zákon v ustanovení § 43 o. s. ř. z r. 1950 a § 31 vyhlášky č. 7/1962 Sb.

Srov. i § 444 zák. č. 40/1964 Sb. a § 16 vyhl. min. sprav. č. 45/1964 Sb.